

вѣдѣ и имѣ са помоли да мѣ дадѣтъ. Пакѣ
тѣи го попытаха: що прави презъ лѣто-то
та не си собра; а той рече пакѣ: тогази
тѣи са засмаха и мѣ рекоха: кога си палѣ
тогази, сѣга играй.

4. Който ище много загубѣ и малко-то.

Ѣдна бѣвичка имаше една кокошка, и
тѣа сносаше ката дѣнь. Бѣвичка-та сака
чи акѣ и додѣ по много да иде, щѣ начѣни
да сноса дваждѣ на дѣнь-атѣ. Но като
начѣна да ѣ храни по много, кокошка-та
затластѣ, и начѣна да не сноса нити вед-
маждѣ на дѣнь-атѣ.

5. Който слѣ мисли, сло намира.

Ѣдна жена имаше храниници (хизми-
кѣрки) и ги дѣгаше да работатѣ тѣкѣ като
попѣаше петѣл-атѣ. Но защото ѣще имѣ
са дрѣмаше и ищаха да спѣтъ по много,
согласиха са да оубѣятѣ петѣл-атѣ. Подирѣ
това тѣи намѣрѣха по голмо сло, защо
господарька-та имѣ не знааше вѣки коѣ
врѣмѣ ѣ, и ги дѣгаше частѣ ѣще ѣт вечерѣ.